

akarata teljesült. Szurics, szovjet követet visszahívták Moszkvába. A szovjet kormány engedett. Ebből az ügyből kifolyólag, amint a francia és angol lapok ugyancsak felfújtak, bizonyára nem kerül sor a diplomáciai viszony elmérgesedésére. Legalább is nem a szovjetek részéről. Pedig Franciaország kormánya ugyancsak keresi a lehetőséget, hogy valamiképen belekössön a Szovjetba és a közhangulatot ellene irányítsa. A moszkvai francia követet már régen hazahívták szabadságra és azóta sem tette be a lábát Oroszországba. Így hát éppen esedékes volt a párisi szovjet követ visszahívása is. A diplomáciai viszony megszakítása? Ha a francia kormány így véli jónak, valószínűleg ez is megtörténik. A Szovjet azonban nem ül fel a provokációnak. Valószínűleg úgy gondolja, hogy ha már a helyzetet elmérgesítik, tegyék azt a franciák. Az bizonyos, hogy ezzel a vérszegény erőyeskedéssel a francia kormány nem hozhatta helyre az utóbbi időben erősen megromló tekintélyét.

Amint látható, Nyugaton már megindult a háborúnak más irányba való kiterjesztése. Ez a törekvés a jövőben — valószínűleg — még jobban és sűrűbben fog kifejezésre jutni. És azt is hozzátehetjük: addig nem ül el, míg célját el nem érte. A háború hetedik hónapjában megalakult a francia háborús kormány. Hamarosan angol részről is hasonló átalakulás várható. Vajjon, közlebb kerülünk-e ezzel a döntéshez?

Szobotica, 1940. március 28.

Szántó Árpád

Ember és természet

Előljáró beszéd

E kettő viszonya egymáshoz az emberi haladás fokmérője. Minél nagyobb hatalma van az embernek a természet fölött, annál tökéletesebb az emberi társadalom. És a társadalmon keresztül az ember is valódi értékének birtokába jut: a természet ura lesz. Minél erősebb az ember uralma az ember felett, annál gyengébb a természet erőivel szemben. Uralodik a babona és uralkodik a természetfölöttiség hite.

A mi hitünk: a legnagyobb érték az ember. Ennél nagyobb értéket nem ismerünk.

A mi hitünk: a természetnek szolgálnia kell az embert.

A mi hitünk: ennek a korszaknak be kell következnie. Az emberiségnek meg van a módja rá, hogy ezt a korszakot megvalósítsa. Nem is kell hozzá sok. Csak annyi, hogy a társadalomban rejelő hihetetlenül nagy energiákat a

természet elleni háborúra és ne az emberek elleni ostoba hadakozásokra használja fel.

Ember és Természet. Minden számunkban meg fogunk emlékezni róluk. Hiszen az emberiség végeredményben azért él és azért harcol, hogy ezer és ezer akadályon keresztül elérje a nagy célt: a Természet erői az egész Föld keletkezésén szolgálják az Embert.

Az árvizekről.

Oldódnak a Tél felhalmozódott mérhetetlen energiái. A tél folyamán hatalmas záporosók milliárd tonnányi vizét hótakaróvá változtatta a hideg. Patakok, folyók, tavak, tengerek, vastag jégkéreggel voltak be felületüket és a partjukon lakó emberek fogát nemcsak a hideg vacogtatta, hanem a félelem is.

Mi lesz itt tavasszal?

Mi lesz itt, amikor tavasszal a visszatérő nap feloldja a megder-

medt vizeket és azok medvéikből kiépve zabolátlanul nekizúdulnak és esz és terv nélkül amerre az esés viszi őket? Mi lesz itt? Uram, istenem csinálj csodát, hogy a megdermedt vizek lassan olvadjanak, hogy legyen idejük a lefolyásra. Adjál éjszakai fagyokat, hogy a jég csak nappal olvadjon és éjszakára lefolyhasson a megduzzadt folyó árja, helyet adva a következő nap olvadásának.

És megindul a harc szerte a világon az árvizekkel szemben . . . Pedig, pedig a természet nagy adománya vált értéktelenné, veszedelemmé a tudatlan, barbár emberiség számára.

Árvíz-biztosokat neveznek ki. Madvezér az ellenséggel szemben. Munkások ezreit mozgósítják a veszedelemmel szemben. Katonaság az ellenség legyőzésére. Jelentéseket adnak ki mondyán: itt és itt a legnagyobb tetőzést érte el a víz, amilyenre 120 év óta nem volt példa, itt és itt a víz áttörte a gátat, 300 kocsit 1000 munkást rendeltünk oda a veszély elhárítására stb. stb. Uram isten segíts!

— Hát igen, borzalmas ereje van az árvíznek, de annyira fejlődünk már, hogy az erőket át tudjuk változtatni. A vizek ereje áldása lehetne az emberiségnek. Minél több a víz, minél duzzadtabb a folyó annál nagyobb az áldás.

Egyszerre, úgyszólván egy órában hallgattam két hírt a rádióban. Az egyik így szólt: „X. Y. miniszter úr röpülőgépen beröpült a Duna mentét, hogy megállapítsa az árvízveszedelem nagyságát.” Ez volt az egyik hír. A másik hír imént szökött: „A tavaszi nagy vizek következtében a dnjpropetrovszki villanyművek heteken keresztül egyedül tudják ellátni a Don vidék összes ipartelepeit árammal.” Így szólt a másik hír.

Mert tavasz van mindenütt és ilyenkor tavasszal nagy vizek is vannak. És míg az egyik helyen átok, csapás, szerencsétlenség és pusztulást jelent az áradás, addig másutt nagy okosan óriási

medencékben felfogják a tél folyékonyvá vált erőit és azok szép engedelmesen szolgálják az embert.

Boszorkányság? Nem. Hát mi? Az ember rendezte a viszonyát a tavaszi vizeket illetőleg a természettel szemben. Ott még nem tartunk, hogy a természetet megváltoztathassuk. A Tél az Tél. De a Tél gyümölcseit kosarakba tudjuk szedni. A folyók eséseinél óriási tavak részére lehet medencéket ásni, völgyeket le lehet zárni hatalmas gátakkal és a víz ereje a legnagyobb turbinákat is meg tudja hajtani. És ha jön a Fűvasz úgy az ember lesi vajjon elég vizet halmazott-e fel a Tél részünkre? És örülünk a nagy vizeknek, mint ahogy örülünk a bő termésnek. Igen a Természet összes erői az emberiség szolgálatába állanak, ha az emberiség a társadalmában rejtlő és a természet minden erejét legyőző energiáit nem egymás ellen, hanem nagy okosan a természet ellen irányítaná.

De mindentől eltekintve, a folyók szabályozása sokkal kevesebbe kerülne, mint amennyi kárt azok évenként okoznak. Igen ám, de szabályozzuk mondjuk a Dunát, amikor az 6 országon folyik keresztül és tegyük fel, mi ráncba is szednénk, de hallattunk és lettünk nem, úgy a munkálatok nem sokat érnének. Csak együttesen lehetne a Duna energiáját felhasználni.

Ime a természet is megmutatja, hogy csak együttesen és összetartva lehet az emberiség úr csak a Duna felett is, hát még, ha az egész természet felett akarna uralkodni?

Már pedig a természet erőit erős folytonos váltása kormányozza és nem az a cél, vajjon az az embernek megfelelő vagy nem?

Nem érdekes tudni, hogy amint az emberiség a természet erőit szolgálatába hajtotta egyben meg fog szűnni az ember uralma az ember felett?

Ril.